

↳ Takács Nándor

Véletlen

Ha tudnál úgy üvöltöni, mint az a szóke nő.
Az intelligencia, tudom.
Aztán a meghittség és a fejünk felett elvonuló évszakok.
Ha a külváros romjai között próbálnád.
Vagy lerombolt istállók téglaporában.
Nem ezt tanultad. De tudod.
A konzervek is megromlanak egyszer,
és nem derül az égbolt,
hiába ragasztjuk össze a kezünk.

Képmás

Ne húzdj el.
Az álom gyöngé, és a mozdulatok kiforratlanok,
de ez a pimasz tartózkodás, ez is dühítő.
Lehetnék olyan, aki megfelel.
Kiszakadnék a keretből,
hogy szőnyeget rángass alattam, ha efféle műsorra vágysz.
Legalább vágynál valamire, ólálkodó képmás,
ijesztő alak.

Gyermekrablás

(nagynéninek)

Huszonnyolc megfjtetlen üzenet.
Megroppantanak a hajnalok és összecsuclok.
Markomba gyűrök egy nevet.
Tizennégy évet éltem titokban,
bárki egy hangot hallott volna tőlem.
Tizennégyet elhallgatok.
*Van, kit élni kényszerít a félelem,
mások meghalnak lazán.*
Én altatót nyelek.